

stát dlouhodobě, možnost pravicovým, levicovým i populistickým Avarům oponovat jejich politice korupce. Současný pravicový vládní Pětipes však zařadil zpátečku. Je třeba myslet a jednat politicky a vrátit se před rok 2013: S korupcí na věčné časy a nikdy jinak!

Služební zákon musí doslova trpět, jak je jeho původní koncepce trhána na kusy. Fialova vláda řekla jasně: »Více politických náměstků!« Dva jsou málo. Je hodně slimáků a málo kapustičky! Slimáci, kam se podíváš. Odborní náměstci tedy budou vyšachováni ze hry. Vládnout nebude odbornost, ale loajalita politickým vezírům. ODS, TOP 09, KDU-ČSL, STAN a Piráti se rozhodli vrátit státní správu zase na Balkán, aby všechna »netáhla« měla dost lizu, včetně Pirátů, jejichž počet poslanců se blíží limitně nule, ale náměstků chtějí více a více: »Osmanská říše, náš vzor!« Musejí nám pěci ukázat, jak mít profesionální digitální státní správu. Kdo by vlastně měl zvládnout nápor digitálních dat, než političtí náměstci, kteří budou pořád on-line!

Stranický náměstek je něco mezi knihou a psem – ten nejlepší a nejuvěrnější přítel. Pokud nebudeš poslouchat svého hlavního šéfa, půjdeš z kola ven. Potřebujeme totiž prosazovat politiku, a ne mít ve státní správě odborníky, kteří by mohli poukázat na to, že se v zákrytu odklání peníze. Když ale bude více našich slimáků, nebude zde žádný problém. Všichni na tom pěci vyděláme. Pět českých u lizu chce zachránit náš stát!

Jan Klán

Marková (KSČM): Zdraví nekoupíš, nemoc neprodáš

Fialova asociální vláda, která plánuje nákupy moderních bojových letounů za desítky miliard, svou úpornou snahou o snížení plateb za státní pojištění, a tím nesmyslně ušetřit ze státního rozpočtu 14 miliard korun, nezodpovědně a cíleně hazarduje s kvalitou a dostupností zdravotní péče. Zvláště když se po více než dvou letech obrovských covidových výdajů za péči, testy, očkování a také ochranné a hygienické prostředky konečně pomalu dohnějí až dva roky odložené operace a potřebná vyšetření.

Navíc jsme v situaci, kdy opět narůstá počet nákaz a tím i nároky na zdravotní péči. Je nezbytné zaplatit vyčerpané zdravotníky, kteří si mnohde sáhli na samé dno, a uhradit poskytovatelům zdravotní péče, především nemocnicím, zvýšené náklady. Na léky, zdravotnický materiál, ochranné a hygienické prostředky, nové přístroje, například vysokoprůtokový kyslík a energie v důsledku současné více než 14% inflace.

Schválená automatická valorizace plateb státu za své pojištěnce je navíc velká lež. Ke skutečnému navýšení příjmů do rozpočtu veřejného zdravotního pojištění může totiž dojít až v roce 2025! Podle vyjádření odborníků je navíc valorizační mechanismus nastavený tak, že se podíl platby státu na celkových příjmech systému veřejného zdravotního pojištění bude snižovat a úměrně tomu se budou prohlubovat ekonomické problémy našeho zdravotnictví.

Je víc než jasné, že se vláda ODS, TOP 09, STAN, KDU-ČSL a Pirátů snaží snížit veřejné finanční prostředky do systému zdravotnictví, aby je mohla nahradit penězi z kapes pacientů v podobě komerčního připojištění, poplatků, doplatků a přímých plateb. Platí sice rčení, že zdraví nekoupíš a nemoc neprodáš, ale Fialově asociální vládě na zdraví a životech lidí nezáleží. Pro ně je zdraví zboží a zdravotnictví dobrý »kšeft«.

Opáčko z dějepisu 22

Vládcům Anglie nevadilo učení, že by se měla omezit moc církve. Pro formu musel Jan

Wiklef odejít z univerzity, ale těšil se přízni dvora, psal a žil v poklidu až do své smrti. Nevadilo to zprvu ani u nás, králi i šlechtě se zajídalo, že církvi v zemi patří už čtvrtina veškeré půdy. Vadilo ovšem to, že mistr Jan

požadoval mravní život i pro krále a vládnoucí panstvo. Na univerzitě se proti wiklefizmu postavili prudce němečtí

mistři, čeští mistři se rozdělili na dva proudy. Radikální křídlo v čele s Husem chtělo prosadit Kristovu církev v každodenním životě, umírnění – př. Štěpán z Pálče, chtěli sice mravnou církev, ale vést ji měl papež. Husova kázání v Betlémské kapli získala i mnohé šlechtice, a jak jsme uvedli i

královnu Žofii. Mistr Jan také spisoval různá pojednání, např. „Dcerku“, s cílem vysvětlit správný postup při výchově křesťanské dívky. Upravil také podstatně náš pravopis, místo tzv. spřežek zavedl nad písmeny háčky, které sice znesnadňují cizincům učení češtiny, ale nám pravopis zjednodušily. Církevní inkvizice neváhala. Měla za cíl kacíře vyhledávat, přimět k odvolání bludů, nebo trestat smrtí. Hus byl samozřejmě takto označen, papež ho uvrhl do klatby. Klatba znamenala zákaz bohoslužeb, vyzvánění zvonů, konání mší a dokonce zákaz pohřbívání. Musel proto opustit Prahu, zdržoval se u svých příznivců, dále kázal lidu na různých místech v přírodě nebo v sídlech příznivců, třeba na Kozím Hrádku u Tábora, na Krakovci. Věřil, že má pravdu a o ní se mu podaří přesvědčit i církevní orgány. Proto přistoupil na

cestu na koncil do Kostnice. Ten byl svolán hlavně proto, aby bylo odstraněno papežské schizma. Aby se tam bezpečně vůbec dostal, byl mu vydán přímo císařem Zikmundem průvodní glejt. Jakmile se však roku 1414 objevil v Kostnici, ihned byl na příkaz vzdoropapeže Jana zatčen a uvězněn. Byl týrán, krutě vyslýchan s jediným cílem, odvolání! Takže těžce onemocněl a málem zemřel. Václavu IV. byl Hus lhostejný, protestovaly jen české stavy, marně. Jako kněz spadal pod soudní pravomoc církve. Neslýchané bylo už to, že Husovi na přímluvu Zikmunda bylo povoleno veřejné slyšení a z vězení byl propuštěn. Vzdoropapež Jan v březnu 1415 viděl, že ztrácí podporu a proto z koncilu uprchl. Byl však dopaden a vsazen právě do té cely, ze které byl propuštěn Jan Hus. Koncil předpokládal, že Hus odvolá, mírný trest mu pak umožní dožít v klidu někde v klášteře. Bylo povoleno i druhé slyšení, kardinál d'Ailly mu sliboval za odvolání ještě lepší podmínky. Hus byl o své pravdě tak hluboce přesvědčen, že odmítl i tuto nabídku. Svůj osud zpečetil výrokem: „Papež, biskup či

prelát, pokud žije ve smrtelném hříchu, není ani papežem, biskupem či prelátem. A ani král ve smrtelném hříchu není králem.“ Hledme, podrývá moc nejen církve, ale i panovníka, ozývali se kardinálové. Ještě den před smrtí mu nabídli k podpisu mírnější formu odvolání, Jan byl už pevně rozhodnut. Dne 6. srpna 1415 při zapalování hranice mu znemožnili i poslední projev, Hus aspoň zpíval. Popel byl vhozen do Rýna, aby nezůstalo nic, co by ho mohlo připomínat. Česká šlechta i veřejnost byla upálením pobouřena, dopisem, pod nímž bylo přiloženo 452 pečetí české a moravské šlechty ostře protestovala. Zbytečně. Rok nato stále týmž koncilem byl k smrti upálením odsouzen další český zastávce „pravé víry“, kněz Jeroným Pražský. V době obrození čerpali naši předci sílu pro své snahy právě z této doby. Bedřich Smetana napsal monumentální chorál „Tři jezdcí“. Těm se nějak podařilo popel z hranice získat. Sólisté zpívají: „Jene, ach Jene, lípo skácená...“ baryton se ptá: „ a ty chceš mlčet vlastní má?“ Bas dokončí: „ Ač mám jen hrstku popele, v ní nesu nástroj mstitele. Z ní šlehne plamen divoký a k boji vyštve otroky!“ Skutečně se stalo, nastává bezvládní, náboženská, ale i sociální středověká revoluce, které říkáme DOBA HUSITSKÁ. Přijímání z kalicha zavedli teprve Husovi následovníci, Jakoubek ze Stříbra, „kališníci“ tak obnovili obyčej prvotní církve. Každá revoluce sebou nese atmosféru, kdy je téměř vše dovoleno, uplatňují se nové síly a

noví lidé. Bývá obtížné nový trend usměrnit, změny je pak dosaženo za cenu nesmírných obětí. Tak to bylo i u nás. Noví kališníci kněží zradikalizovali jak městský tak i venkovský lid. Přelomovým vystoupením byla prvá pražská defenestrace v roce 1419. Podnět k ní dal Jan Želivský. Na jeho výzvu se vydal ozbrojený lid k Novoměstské radnici, protože bránila obsazení farností husitskými kněžími. Konšelé byli vyhozeni z oken přímo na sečné zbraně a zavražděni. Po smrti Václava IV. vypukl chaos naplno. Rozjitření lidé uvěřili, že se blíží konec světa a vlády se ujme Kristus.

Zástupy venkovanů putovaly na hory, kterým dávali biblická jména a očekávali zde jeho příchod. Kterého města se prvně husitě zmocnili?

Byl to Tábor, Sezimovo Ústí nebo Plzeň?

P.H.

Červnové sportovní dopoledne s překvapením

zažilo několik členů Diaklubu Kladno, když přišli na hřiště Sportovního gymnázia Kladno na Sítné, aby fandili výkonům sportovních týmů, při středočeském předkole Sportovních her seniorů.

Přes protesty, byl z nich utvořen další tým a ihned poslán na první ze šesti disciplin. Jednalo se o lukostřelbu. Do té doby prakticky nikdo nedržel luk v ruce. Po krátké instruktáži přidělené rozhodčí se začalo soutěžit. Obdobně to bylo u dalších disciplin. Nicméně, určité body tým nasbíral, což stačilo na celkové skvělé 3.místo z pěti.

Sice nikdo od nás nebyl nominován do oficiálního týmu Středočechů, ale i tak jsme si dopoledne užili. O tom svědčilo i to, že při poslední disciplině – chůze na čas, jsme překvapili všechny účastníky, neboť jsme si zpívali pochodové písně.

Na foto J.Kůstky je část účastníků.

Text: E.Vlčková

Letní toulky kladenských diabetiků

Každou středu vyrazí kladenští diabetici na edukační vycházky. Tentokrát vedla jejich cesta kolem zrekonstruovaného Kladenského pivovaru.

Na nádvoří jsme si chtěli přiblížit, poněkud opomenutou, významnou osobnost města Kladna – sládku Otakara Zachara. Ten převzal nájem benediktinského pivovaru po svém otci 1898 a vedl ho velice úspěšně až do roku 1921, kdy zemřel /1870/. Byl to vzdělaný člověk v oboru pivovarnictví a sladovnictví, s titulem inženýra. Zabýval se chemií a také alchymií. V období nouze za 1.světové války dokonce vynalezl pivo v prášku. Napsal řadu odborných článků, knih a založil časopis Sládek. Byl mecenášem umění. Dlouholeté přátelství ho pojilo s Mikolášem Alšem, který ilustroval jeho díla a vytvořil i pivovarský znak na štítě nad vjezdem do pivovaru. Ten je nyní kulturní památkou.

Náš výklad sledoval z okna současný majitel pivovaru p.Tesárek. Přišel pak mezi nás, nevyhnal nás, ale dokonce pozval na výstavu o O.Zacharovi, kterou nechal instalovat na chodbách ředitelské budovy. Tam nám pak vyprávěl o současném chodu

pivovaru a pozval na akce, které pivovar připravuje.

Všichni účastníci byli nadšeni.

Foto, J.Kůstka, text E.Vlčková